

Jõulukirest

Nüüd kui jõule üha enam solvatakse kommertsnähtuseks, on raske leida inimesi, kes ennast jõulufänniks julgeks tunnistada. Õnneks on mul üks niisugune käepärast võtta ehk peeglist näha.

Jah, mind erutab kaubamajade jõuluväljapaneku lindi läbilõikamine mitu korda enam kui mõne suurejoonelise liiklussõlme avamine. Kõigi manitsuste ja eelarve sündsusepiiride vastaselt ostan ma kingitusteks kokku üleshaibitud firma kalleid jõulunõusid ja -vidinaid

Ma ei koosta kingisaajate nimekirja liiga vara, sest muidu ei tekiks mul koju sellist suurepärrast kingituste kuhja. Kui nimekiri valmis, kerkib sama suur kuhi eelmise kõrvale ja nõnda elan ma mõnda aega kui jõuluvana kontoris.

Ja nii nagu ma võin õlleisu järgi suve algust kuulutada, nõnda hakkavad mu näpud juba sügavas sügises sügelema heegelnoela ja sädelevate niitide järele.

Veel meeldivad mulle kõik jõulukontserdid, olgu need teiste sõnul liiga halekurvad või võltsrõõmsad.

Jah, ma naudin kõike jõulujaga seonduvat, kartmata, et mind peetakst ostuhiireks kommertsloksus.

Siiski. Üks vaatepilt, mida tõeliselt pelgan, on suveks tuppa või õue jäetud jõuluvani-
kud, kellad ja plastist jõulutä-
hed. Suvapäike ei paita neid,
vaid pleegitab ol-
nud jõulurõõ-
mu. Aga jõu-
lurõõmu ei
ole kunagi
nii palju,
et lasta sel-
terahaavalgi kaot-
si minna.

**KAJA
PRÜGI**

EESTI VABAÕHUMUUSEUM

1930ndate aastate adventiaegne kohvilaud Härjapea talus.

Jõuluküla "ühised jõulud"

Eesti Vabaõhumuuseumil on kena tava tähistada jõuluaja saabumist meeleoluka jõuluürituse ehk jõuluküla.

Vabaõhumuuseum ongi ju nagu üks suur vanaaegne küla pealinna külje all, mis talvisel ajal unest ärkab, et tutvustada külastajatele vanu eesti jõulukombeid. Tuttmüt-sidega päkapikke siit ei leia, küll aga rehetuppa maha laotatud õlgi ja jõulukroone nagu meie esivanematel tavaks.

Jõulud on aeg, mis paneb sagedamini mõtlema ka neist, kellel pole elus nii hästi läinud. Sestap pöörduvad sellegi aasta jõulukülas meie pilgud nende lugude poole ajaloos, mis seotud heategevuse, abivajajate aitamisega ja ühiste ettevõtmistega.

Vabaõhumuuseumi vanades talumajades leiab jõuluküla ajal eest pererahva, kel jutustada lugusid

XIX sajandi lõpust ja XX sajandi esimesest poolest. Need lood annavad tannistust sellest, et eestlased on saanud ühiselt tegutsedes hakka-
ma igasuguste raskustega.

Jõululaat ja jõulujutud

Jõuluküla juhatab sisse Sassi-Jaani talu rehetoas toimuv väike jõululaat, kus teiste kõrval müüvad oma käsitööd ka ettevõtted, kelle südameasjaks on erivajadustega inimestele töövõimaluste pakkumine. Kambris saab vaadata filmiarhiivi kaadreid jõulu- ja nääriajast XX sajandil.

Kõstriaseme talus arutlevad Aleksandri valla tsaarigaegsed mehed selle üle, kas valda ehitada ministeeriumikool, mis ühelt pool toob kaasa parema hariduse ja võimalused edasiõppimiseks, teisalt aga suurendab vene keele ja õigeusu mõju.

Järg lk 788